

Jeppes Aakjær

Tyendesang

(1909)

- 1 Her kommer fra dybet den mørke armé
og fordrer af verden et svar;
skønt dagnings glimt i vor dryppende le
er al den fane, vi har,
vi vover en kamp for vor nedtrådte ret
og løfter i vejret på skændselens bræt
den tusindårs-lænke, vi bar.
- 2 Vi ejer på jorden knap trævl eller tråd,
kun denne vor skorpede hånd;
til menneskekår fik vi kummerligt råd,
i ørkner vandred vor ånd;
du herre, som højt gennem samfundet red
hen over de rygge, du trykkede ned,
nu smyger vi af dine bånd!
- 3 Vi harved din ager, vi skar dine neg,
vi strigled din blommede hest,
vi lytted bag stalden til rotternes leg,
når selv du gik pyntet til fest.
Du drømte på bolstre, vi slumred på halm,
hvor dyret er nabo, og luften er kvalm,
og svindsoten kommer som gæst.
- 4 Vel er vi en kuet og slidende hob,
kun trælle i velstandens gård,
i samfundets aske en nedtrykket Job,
der skraber sin byld med et skår,
snart svinger for ruden dog opgørets lyn,
se op, kammerater, det lysner i sky'n,
befrielsens malmklokke slår!
- 5 Vi råber det ind gennem luge og lo,
hvor dundrende plejlene går:
Kom frem af jert stinkende staldkammer-bo,
se ud fra de hældende vrå'r!
For fronten reveljen nu løfter sin klang,
lad mismodet synke, nyn med på vor sang,
jer dagning på ruderne står.
- 6 Ja, slip hvad der trykker på skulder og sind,
og sving imod lyset din hat!
Endnu har du ungdommens rødme på kind
og rester af letsindets skat.
Da pløjer vi muntre vort bølgende land,
når først vi har friet vor kuede stand
fra tusindårs-trældommens nat.



Tjenestefolk på herregården Avnsøgård i Odsherred. Fot. 1888.